

Výstup na vodárenskou věž Děvín v Radlicích

V roce 2011 bylo díky Pavlu Gejdošovi umožněno pár šťastlivcům z KPR podívat se nahoru na jednu z Pražských dominant, tyčící se nad levým břehem Vltavy na návrší zvaném Dívčí hrady – vodárenskou věž Děvín. Pro velký úspěch chtěl Jarda Fábera tuto akci zopakovat i pro další zájemce, ale zabránila mu v tom bohužel překážka jménem "covid". Ale dva roky, kdy jsme nemohli navštěvovat objekty tak, jako obvykle, jsou už konečně minulostí. Dne 5. 10. 2022 se nás sešlo 15 zájemců, kteří se přihlásili stylem "kdo dřív odepíše, ten jde", podívat se na Prahu z výšky 50 metrů.

Sešli jsme se před věží v 15 hodin a ve dvou skupinkách jsme se šli podívat nahoru. Čekalo nás 230 schodů + 10 příčlů kovového žebříku na vrchní obvodovou plošinu + 12 příčlů na úplný vrchol věže. Počasí nám přálo a výhledy byly téměř neomezené. Rozepisovat jednotlivé dominanty a zajímavosti Prahy, které jsou z věže vidět, by zabralo celý Rozhlednář. Vidět je široko daleko... Nemohu ale nezmínit alespoň nejbližší dominanty jako například přímo pod věží samotný vrch Dívčí hrady s výběhy

pro koně Převalského, Radlice, Hlubočepy, Smíchov s nádražím a nepřeborným množstvím všudypřítomných kolejí, Vyšehrad s Bazilikou, Jinonice, Nusle, Podolí... Samozřejmě i Pražský hrad nebo Žižkovská TV-věž. Mohli jsme rozpoznat i některé objekty ležící již mimo hlavní město.

Když jsme se dostatečně dlouho (a že to bylo hodně dlouho) vynadávali na neobvyklé Pražské panorama, přesunuli jsme se autobusem 231 na Smíchov, kde jsme v přátelské atmosféře poseděli v příjemné místní restauraci.

Vyrovňovací vodárenská věž na Dívčích hradech byla postavena v letech 1976–1977 podle projektu architekta Karla Hubáčka a statika Zdeňka Patrmána jako součást pražského vodovodního systému. Vyrovňovací věž je tvořena třemi ocelovými 50m tubusy s průměrem 180 cm a s tloušťkou stěny 18 mm, půdorysně uspořádaných do trojúhelníku. Obvodový plášť je z hliníkových plechů Sidalvar v modré barvě. Na vrcholu stavby se v prodloužení tubusů nachází tři komory s kyvadlovými tlumiči příčných kmitů stabilizujícími věž v případě silného větru. Vrchol věže dnes zakrývají dodatečně nainstalované ochozy s kovovým zábradlím a spleť antén mobilních operátorů. Za ty roky, kdy nikdo z KPR na věži nebyl, se tam spousta věcí změnilo. V roce 2021 podstoupila věž rekonstrukci, při které byly opraveny hlavní tubusy věže, opraven plášť, okna a vnitřní schodiště. Byly přidány tři nová čerpadla s vyšší účinností, každé má výkon 600 litrů vody za sekundu. Původní potrubí z korodující uhlíkové oceli bylo vyměněno za nerezové. Elektromotory čerpadel jsou nově napájeny nízkým napětím 690V, namísto původního vysokého napětí 6000 V. Nová čerpací stanice se dnes již obejde bez dříve nevyhnutelné trvalé lidské obsluhy. Provoz je plně automatický s on-line přenosem provozních údajů na centrální dispečink PVK. Více informací si můžete přečíst např. na stránce www.pamatkovykatalog.cz, odkud jsou výše uvedené informace o věži čerpány.

(Text: Jaroslav Fábera, snímky: Richard Krejčík a Zdeněk Kulhánek)